

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

525. An accusatus de crimine reservare possit pensionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Quæstio 524. An excommunicatus, irregularis & suspensus sit capax obtinendi pensionem?

1. Respondeo ad primum: Excommunicatus est incapax pensionis, & reservatio pensionis facta excommunicato non absołuto est nulla. Ventrigl. loc. 2. annor. II. §. 1. n. 18. Paris. l. 4. q. 3. n. 48. Castrop. loc. cit. n. 7. Garc. p. 1. c. 5. n. 130. citans Suar. n. 5. d. 13. f. 1. n. 9. Toleto. in sum. l. 1. c. 13. Gig. de pens. q. 14. Rebuff. in concord. tit. de excom. Sayr. de cens. l. 2. c. 5. n. 15. &c. uti id patet ex eo, quod, dum aliqui reservatur à Papa pencio, regulariter apponi consueverat clausula teque *absolventes &c.* qui pensionarius à quacunque excommunicatione, suspensione & interdicto absolvitur, ad effectum dicta reservationis consequendū; quod necessarium non esset, si haec censura non redderent incapacem. Castrop. loc. cit. Azor. p. 2. l. 8. c. 7. q. 2. Multoq[ue] minus reservari potest pencio illi, qui per annum insorduit in excommunicatione. Paris. loc. cit. n. 54. Hinc jam excommunicatus talis non facit fructus suos, nec lucratur redditus pensionis pro tempore, quo fuit excommunicatus, sicut beneficiatus excommunicatus fructus beneficij tempore excommunicationis non lucratur. Garc. loc. cit. n. 131. citans Suar. ubi ante. & Rot. in Valent. pens. 31. Jan. 1600. Atque ita etiam titularis non tenetur solvere pensionem pro illo tempore, & si solveret ignoranter, potest eam repetrere, & tenetur pensionarius ei restituere. Garc. ibid. n. 133.

2. Limitatur tamen responso primo, ut non procedat in pensione reservata in stipendum pro servitio temporali uti laico. Garc. loc. cit. n. 134. citans Ledesm. in sum. de excomm. difficult. ult. contra Suar. loc. cit. Limitatur secundū, ut non procedat, dum excommunicatus est absolułus ad effectum consequendi pensionem per memoriam clausulam. Paris. loc. cit. n. 53. Ventrigl. loc. cit. n. 19. Quia tamen clausula non extendit ex mente Papæ ad excommunicatum insordescensem per annum in excommunicatione. Paris. n. 57. Ventrigl. loc. cit. n. 19. citans præter alios Theod. de Rubois in singul. Rot. to. 2. p. 4. concl. 414. nu. 6. qui etiam n. 7 addat, tam clausulam non operari ex regula Caeculariæ ad favorem scienter excommunicati ultra 4. menses.

3. Respondeo ad secundum: quantum attinet ad sententiam communiorē, videtur irregularis quoque incapax esse pensionis obtinendā. Ita absołute tenet Paris. l. 4. q. 3. n. 37. Ventrigl. loc. cit. nu. 20. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 11. n. 46. citans Nav. conf. 63. n. 5. de simon. & conf. 44. n. 3. de homicid. qui testetur esse communem & de stylo Curia. Zerol. in pr. Ep. p. 2. v. irregularit. §. 9. & v. pensio. §. 6. Ugo-lin. de irregul. c. 65. §. 1. Sayr. de cens. l. 6. c. 2. n. 22. pro qua sententia citatur quoque à Castrop. loc. cit. n. 8. Molin. de iust. tr. 3. d. 78. n. 2. Less. l. 2. c. 34. n. 203. & Rot. in Roman. pens. 17. Jun. 1603. Sed neque clausulam dictam: teque *absolventes &c.* valere in ordine ad absolvendū ab irregularitate, utpote à qua absolvere non videtur vele Papa, nisi id exprimat, tradit Paris. loc. cit. n. 41. Veruntamen, quia, ut testantur Garc. p. 1. c. 5. n. 136. Castrop. loc. cit. n. 8. & apud illos Emman. Sa. v. homicida. n. 21. Suar. de cens. d. 44. f. 4. n. 39. S. Congregatio Concil. super c. 7. sess. 14. Trid. declaravit, homicidiam voluntariū non esse incapacem pensionis, sive decretum illud Trid. loc. cit. quod loquitur de incapacitate beneficiorum, in qua sunt homicida, non extendi ad pensionem, tenent cum Suar. loc. cit. à fortiore id locum habere in alia quavis irregularitate, ac ea de causa sustineri

posse, reservationem factam irregulari, licet beneficiorum incapacit, ed quod, ut Castrop. in his, quæ à jure positivo dependent, iis declarationibus standum sit, sive ut Garc. n. 138. quod dicet declaratio illa patiatur difficultatem, standum tamen ei sit propter auctoritatem S. Congregationis, cuius declarations sunt necessaria, & vim legis habent. Quamvis & Castrop. independenter à dicta declaratione asserat sub initium. n. 8. si standum sententia probabiliori, quam tradiderat de irregularitate in principio, nimis irregulari non esse ita incapacem beneficij, ut collatio ei facta sit irrita, à fortiore neque illum pensionis incapacem esse.

4. Medium ferè quid in hoc puncto tenet Filiuc. in append. posthu. tr. 42. q. 11. ubi: quod irregularitas ex natura, seu per se spectata non facit collationem beneficij vel pensionis nullam, sed ad summum illicitam; ratione tamen subreptionis, qua intervenit in gratia petenda, dum irregularitas tacetur, facit imputationem pensionis nullam, non ex oppositione immediata ipsius irregularitatis cum gratia facta, sed ex defectu consensū conferentis. tunc verò suppressiōne irregularitatis non conferi facere subreptionem, si irregularitas existimetur defacta dispensabilis, & mox dispensanda, & hinc gratiam non fore nullam, ed quod censeatur adesse consensū reservantis. Verum cum his non videtur cohædere, quod addit: hoc ipsum videatur definire Congregatio Concilii, declarans incapacitatem illam ad beneficia ratione homicidii non extendi ad pensiones; si enim definitiv per hoc Congregatio, irregularitatem non inducere incapacitatem ad beneficia, quomodo ea subiecta, seu non expressa causabit subreptionem, & sic nullitatem?

5. Atque ex his patet responso ad questionem illam: nūs irregularis (idem est de alio inhabili) pensionem consecutus, obtentā deinde dispensatione & habilitacione, indiget novā collatione. Nam, si reservatio pensionis facta irregulari fuit invalida, obtentā dispensatione, ut possint ei reservari pensiones, egebit novā reservatione. Filiuc. in append. posthu. tr. 42. c. 3. q. 11. si verò reservatio prior non fuit invalida, subsecutā dispensatione non egebit novā reservatione, ut idem Filiuc. sed melius diceret, tam dictam dispensationem, quām novā reservationem fore supervacanēam.

6. Respondeo ad tertium: suspensum à beneficio non fecit ac excommunicatum incapaciē esse pensionis, & factam ei reservationē esse nullam. Castrop. l. c. n. 7. pariformiter de hoc, ac excommunicato loquens; adeoque & sub limitatione illa: nisi absolułus in literis reservationis per dictam clausulam: *absolvente te*. Ventrigl. l. c. n. 18. distinguens inter suspensum per decretu seu sententiam hominis, & suspensum per constitutionem, & de hoc id admittens, & de priore negans juxta opinionem Suar. de cens. to. 5. d. 27. f. 1. n. 15. de quo vide dicta hac in parte suprā, de inhabilitate in genere ad beneficia.

Quæstio 525. An accusatus de criminē reservare possit sibi pensionem?

R Espondeo de hoc satis dictum supra, ubi, quiam possint resignare beneficia. Vide Corrad. in pr. benef. l. 5. c. 1. n. 8.

Quæstio 526. An, & qualiter heretici, eorumque filii ac nepotes, nec non subjecti tantum de heresi, incapaces sint pensionis obtinenda?

Respon-